

[Pernille Forchhammer]

været lang tid undervejs. Næsten 2 år er det siden socialministeren første gang annoncerede, at hun ville spille ud med et forslag, som skulle sikre alle unge et aktivt tilbud i stedet for kontanthjælp.

Socialdemokratiet har hele tiden været enig i det synspunkt, og det var jo også det, der i sin tid var baggrunden for ungdomsgarantiordningen, som jo desværre ikke fik lejlighed til at virke fuldt ud, før den blev fjernet af den første borgerlige regering.

Når det alligevel ikke har været muligt at enes om et resultat før nu, så skyldes det, at vi i Socialdemokratiet ikke har ment, at 5 måneder på deltid med efterfølgende kontanthjælp var godt nok. Vi synes, regeringen forsøgte at skøjte hen over det virkelige problem, nemlig at få de unge uddannet gennem praktikpladser eller andre uddannelser, sådan at de fik en reel mulighed for at deltage på det fremtidige arbejdsmarked.

Vi har derfor fastholdt, at problemløsningen skulle foregå flere steder på én gang. Og her i foråret er det så endelig lykkedes at få etableret en praktikpladssikring og at få skabt 1.450 ekstra pladser på de videregående uddannelser fra i sommer. Det sidste er for os at se kun de indledende manøvrer til at afvikle hele puklen af unge, som er motiveret for en videregående uddannelse. Disse resultater er forsøg på at give de unge, som ikke har brug for beskæftigelses-tilbud, den uddannelse, som de står og mangler.

Socialdemokratiet er ikke begejstret for ungdomsuddannelsens tilbud om 5 måneders deltidsarbejde, men vi har accepteret modellen, fordi lovforslaget nu med de foreslåede ændringer indeholder både en mulighed og et økonomisk incitament for kommunerne til at give de 18-19-årige tilbud om fuldtidsarbejde på normale vilkår. Dels modtager kommunerne nu 2.000 kr. pr. måned svarende til den sparede kontanthjælp, og dels tæller aktiviteten, når der skal hentes penge fra den nye fællespulje af tidligere pligtbeløb og statsmidler. Og endelig optjener de unge dagpenget, når de er i tilbud efter lov om kommunal beskæftigelse, hvilket selvfølgelig ikke i sig selv er noget mål, men det betyder, at de efterfølgende vil få arbejdsmarkedets tilbud til ledige stillet til rådighed.

Efter disse ændringer mener vi i Socialdemokratiet, at det stort set vil være en politisk be-

slutning lokalt ikke at sætte de unge i gang med et fuldtidstilbud. Kommunerne kan måske have nogle problemer med kravet om, at beskæftigelsen skal igangsættes inden for de første 14 dage, men dels er der nu indført en overgangsperiode på et halvt år, og dels kan kommunerne jo forinden lægge et vejlednings- og introduktionsforløb, hvis de ikke har mulighed for at tilvejebringe det ønskede tilbud inden for de første 14 dage.

Socialdemokratiet har været betænkelig ved at skulle igangsætte tilbud til de mange unge, som vi ved selv finder en løsning på deres problemer i løbet af de første 3 måneder på kontanthjælp, og vi er derfor tilfredse med, at netop denne del af ordningen skal revurderes i efteråret 1991.

For de resterende unge har det været vigtigt at sikre, at de ikke blot tilbydes kontanthjælp, når de 5 måneder på ungdomsyddelse er gået, og vi er derfor tilfredse med den præcisering, der er sket i ændringsforslag nr. 1 af kommunernes ansvar for at vejlede unge over i ungdomsuddannelser, hvis det er det, de har brug for, og i fornødent omfang at give supplerende tilbud om job, produktionsskoleophold eller andet til de unge, som ikke selv opnår at finde beskæftigelse eller uddannelse, når de 5 måneder er gået.

For at give denne forpligtelse indhold har vi aftalt, at vi i forbindelse med finanslov 1991 skal finde penge til 4.500 pladser. Jeg vil godt anbefale, at vi begynder arbejdet med det så hurtigt som muligt, sådan at skolerne i god tid ved, præcis hvor mange pladser de kan regne med at de skal til at etablere, sådan at de får en reel mulighed for at omstille sig til 1991.

Jeg tror, at den forpligtelse, som nu er kommet ind via ændringsforslag nr. 1, er det tætteste, vi kan komme på en egentlig garanti for et tilbud efter de 5 måneder. Det, vi nu kan kræve, er en aktiv indsats fra kommunerne.

Socialdemokratiet mener ikke, at det samlede ungdomsarbejdslededsproblemer er løst ved gennemførelsen af dette lovforslag. Dels vedrører forslaget kun de 18-19-årige, og dels medfører det ikke en væsentlig forøgelse af de samlede ressourcer til bekæmpelse af ungdomsarbejdslededsproblemerne.

Antallet af unge ledige mellem 16 og 30 år er ifølge Danmarks Statistik steget med 8,3 pct. fra 1988 til 1989. I samme periode er de samle-